

det ske i form af en aftale med kommunerne, hvis det også indebærer nogle økonomiske konsekvenser for aftaleparten, altså staten, og hele sagen må ses i den sammenhæng, som den slags nu engang må ses i.

Konklusionen er altså: Sympati for, at vi får analyseret spørgsmålet, og er der nogle oplagte urimeligheder, bør vi bestemt overveje at få disse urimeligheder fjernet i de fremtidige aftaler med kommunerne, men som beslutningsforslaget ligger her, kan vi ikke støtte det.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Tak for sympatien!

Man kan ligesom høre, at de partier, der stod bag forhøjelsen til de 250 kr. for et par år siden, har talt sammen og er bundet i et eller andet skæbnefællesskab, som de ikke lige uden videre kan frigøre sig fra. Men så vil jeg bare håbe, at Det Konservative Folkeparti vil tage kontakt med de andre partier bag den nuværende gebyrsats og sammen med dem få sat gebyrerne ned – selvfølgelig under forudsætning af, at vi i udvalget bliver enige om, at satsene er for høje.

Kristen Touborg (SF):

Beslutningsforslaget her ligger fint på linje med den politik, SF har stået for gennem hele forløbet af denne opskruede rykkergebyrproces, nemlig at der ikke skal opkræves rykkergebyrer, som ligger ud over kostprisen for gebyrskrivelsen, og at gebyrerne i øvrigt skal stå i et rimeligt forhold til restancen. Det gav vi udtryk for både i 1991 og i 1997, da gebyrloven blev behandlet i Folketinget. Vi finder det forkert at straffe dem, der blot er glemsomme, med en skjult skat, hvorimod vi ingen ambitioner har om at holde hånden over skyldnere, som spekulerer i at have restancer hos kommuner og amtskommuner.

Netop de glemsomes særskat og det alt for høje gebyrbeløb gav anledning til en debat den 22. oktober 1997, hvor sagen blev behandlet. Under debatten om at hæve rykkergebyret fra 200 kr. til 250 kr. sagde den konservative ordfører, hr. Christian O. Aagaard, bl.a. »at den første erindringskrivelse ikke medfører gebyr, men at det store beløb er til dækning af en, to eller tre rykkere, før der bliver betalt.«

Herefter vil jeg gerne citere den daværende indenrigsminister, Thorkild Simonsen. Indenrigsministeren sagde i sine afsluttende bemærkninger:

»Jeg takker i særlig grad hr. Christian Aagaard for den bemærkning, han kom med her til sidst, for den kan måske åbne for en løsning af det problem, som hr. Kristen Touborg nævnte.

Jeg må sige, at jeg ikke på stående fod ved, om det er praksis i alle kommuner, men jeg kender nogle kommuner, hvor det er praksis, så det kan godt være, at vi under udvalgsbehandlingen skal se lidt nøjere på det spørgsmål.

Det er heller ikke sikkert, at det er helt rimeligt at bruge så meget administration på småbeløb, men om der er en mulighed for at fritage de glemsomme – det er svært, for vi ved jo ikke på forhånd, hvem det er. Hvis vi vidste det, var det noget nemmere at behandle dem ordentligt, vil jeg sige til hr. Touborg. Jeg tror, at vi kan finde en løsning på det problem under udvalgsarbejdet, og jeg vil gerne medvirke til det.«

Jeg vil sådan set godt spørge vores nuværende indenrigsminister, om hun ønsker at indfri dette løfte fra forgængerens. (*Ophold*). Jeg er ikke helt sikker på, at indenrigsministeren har hørt, hvad jeg har sagt, men jeg vil godt henvise indenrigsministeren til, at vi er i Folketinget, hvor det er folkestyret, der bestemmer. Uanset om man er minister eller man ikke er minister, er der sådan set rimelig grund til at høre efter, hvad der bliver sagt fra talerstolen. Det er jo i virkeligheden lidt foragt for folkestyret, når man bare står og snakker.

Peter Skaarup (DF):

Da Dansk Folkepartis ordfører på dette område, hr. Christian H. Hansen, ikke kan være til stede, har jeg lovet at give de meldinger, Dansk Folkeparti har om forslaget, og jeg håber så, man vil stille sig tilfreds med det.

Jeg skal sige på vegne af Dansk Folkeparti, at vi mener, det er fuldstændig relevant, at dette forslag er fremsat, og at vi har en debat om det her i Folketingssalen. Vi synes, at de gebyrer, der pålægges, specielt i den kommunale verden, er gået fuldstændig over gevind, og at der er brug for, at ikke kun Folketinget, men også kommunerne selv, ser på området. Vi synes altså, det er godt, debatten er rejst, og vi hilser velkommen, at der er kommet et beslutningsforslag, som anviser en løsning på, hvordan man kan komme ud af situationen med æren nogenlunde i behold, når vi tænker på de meget høje gebyrer, der er tale om.

Vi har også noteret os, at man f.eks. i februarnummeret af Forbrugerrådets blad Tænk kan